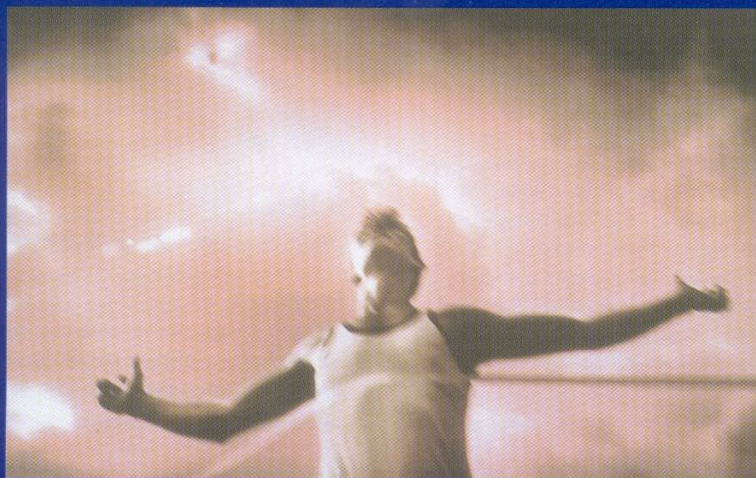

Nieuwsfeiten

Editie 2016-01

Zakendoen is best leuk

**maar je kunt niet
alles tegelijk**

STEMERDINK
& VERHOEK

www.accountants.nl

MAART 2016

WIJZIGINGEN PER 1 JANUARI

1.	Tarieven en heffingskortingen	2
2.	Eigen woning	3
3.	Premies lijfrenteverzekering	3
4.	Modelovereenkomst vervangt VAR	3
5.	Privégebruik auto	4
6.	Werkkostenregeling	4
7.	Uitkeringsbedragen	5
8.	Premiepercentages en premieloon	5
9.	Wettelijk minimumloon	5
10.	AOW-leeftijd	6

VENNOOTSCHAPSBELASTING

11.	Pensioen in eigen beheer	6
-----	--------------------------	---

SOCIALE VERZEKERINGEN

12.	Premiekortingen en -vrijstellingen	6
13.	Wet tegemoetkomingen loondomein	7
14.	Nieuwe regeling aanwijzing dga	8
15.	Depotstelsel	8
16.	Rechter verbiedt verhoogde AOW-leeftijd	8

OVERIGE HEFFINGEN

17.	WOZ-beschikking	9
-----	-----------------	---

CIVIEL RECHT

18.	Arbeidsrecht	10
19.	Doorwerken na de AOW-leeftijd	11

WIJZIGINGEN PER 1 JANUARI

I. Tarieven en heffingskortingen

Tarieven box 1

Het tarief in de eerste schijf van de loon- en inkomstenbelasting bedraagt in 2016 8,4% (2015: 8,35%). Het tarief in de tweede schijf bedraagt 12,25% (2015: 13,85%). Inclusief 28,15% (2015: idem) premies volksverzekeringen is het tarief in de eerste schijf 36,55% (2015: 36,5%) en in de tweede schijf 40,4% (2015: 42%). Vanaf de derde schijf worden geen premies volksverzekeringen geheven. Het tarief in derde schijf bedraagt 40,4% (2015: 42%). In de vierde schijf is het tarief 52% (2015: idem).

Voor mensen, die de AOW-leeftijd hebben bereikt, geldt in de eerste twee schijven een lager percentage premies volksverzekeringen van 10,25% (2015: idem). Dit komt omdat zij geen AOW-premie hoeven te betalen.

Tarief box 2

Het tarief in box 2 van de inkomstenbelasting bedraagt 25%.

Tarief box 3

Ondanks de lage rendementen op spaar- en beleggingstegoeden is het tarief in box 3 van de inkomstenbelasting onveranderd 30% over een fictief behaald rendement van 4% (effectief tarief bedraagt 1,2% van de waarde).

Heffingskortingen

De **algemene heffingskorting** bedraagt maximaal € 2.242 (2015: € 2.203). Vanaf een inkomen van € 19.922 (2015: € 19.822) daalt de algemene heffingskorting met 4,822% (2015: 2,32%) tot nihil (2015: € 1.342). Voor mensen die de AOW-leeftijd hebben bereikt daalde de algemene heffingskorting in 2015 tot € 685.

De **arbeidskorting** bedraagt maximaal € 3.103 (2015: € 2.220). Vanaf een inkomen van € 34.015 (2015: € 49.770) daalt de arbeidskorting met 4% (2015: idem) tot nihil (2015: € 184). Voor mensen die de AOW-leeftijd hebben bereikt daalde de arbeidskorting in 2015 tot € 94.

De **werkbonus** bedraagt maximaal € 1.119 (2015: idem). De minimale leeftijd voor de werkbonus is verhoogd van 61 naar 62 jaar.

De **inkomensafhankelijke combinatiekorting** bedraagt minimaal € 1.039 (2015: € 1.033) en loopt vanaf een arbeidsinkomen van € 4.881 (2015: € 4.857) met 6,159% (2015: 4%) op tot maximaal € 2.769 (2015: € 2.152).

ouders er niet van hun zoon meer geld te lenen. Banken of andere financiële instellingen wilden de onderneming van de zoon niet financieren. Omdat de zoon de lening niet kon terugbetalen, scholden de ouders hem een deel van de lening kwijt.

Hof Den Bosch merkte de lening aan als onzakelijk, met als gevolg dat de afwaardering van de lening door de kwijtschelding niet ten laste van het belastbaar inkomen van de ouders kwam. De Hoge Raad onderschrijft het oordeel van het hof. Volgens de Hoge Raad is er geen reden om een geldlening die als ongebruikelijke terbeschikkingstelling wordt aangemerkt anders te beoordelen dan geldleningen tussen gelieerde partijen. Het onzakelijk genomen debiteurenrisico bevindt zich ook dan in de privésfeer.

3. Economisch eigendom

Om te kunnen afschrijven op een bedrijfsmiddel moet ten minste sprake zijn van economische eigendom. Volgens een arrest van de Hoge Raad is iemand de economische eigenaar wanneer hij het volledige risico van waardeverandering en van tenietgaan van een zaak draagt. Voor de beoordeling van de vraag of de economische eigendom van een geleased goed is overgegaan van de lessor naar de lessee moet alleen naar de verhouding tussen deze partijen worden gekeken. Niet van belang is dat de lessee het risico van waardeverandering of tenietgaan van de zaak geheel of ten dele op een derde afwentelt, bijvoorbeeld door de zaak te verhuren.

De Hoge Raad is van oordeel dat ook als een leasecontract niet de verplichting maar alleen een optie tot koop bevat, de economische eigendom kan zijn overgegaan op de lessee. Daarvoor moet gekeken worden naar de uitleg van de leasevorm in het contract en naar de hoogte van de overnamevergoeding aan het einde van de looptijd. Eerder in de

procedure stond Hof Den Haag niet toe dat een aanmerkelijk belanghouder die geleasede bedrijfsmiddelen aan de eigen BV ter beschikking stelde, afschreef op de bedrijfsmiddelen. Volgens het hof liep de aanmerkelijkbelanghouder door de verhuur aan de BV geen economisch risico meer of was de economische eigendom overgedragen door het aangaan van het huurcontract met de BV. Een ander gerechtshof dient nu te beoordelen wie het economische risico draagt.

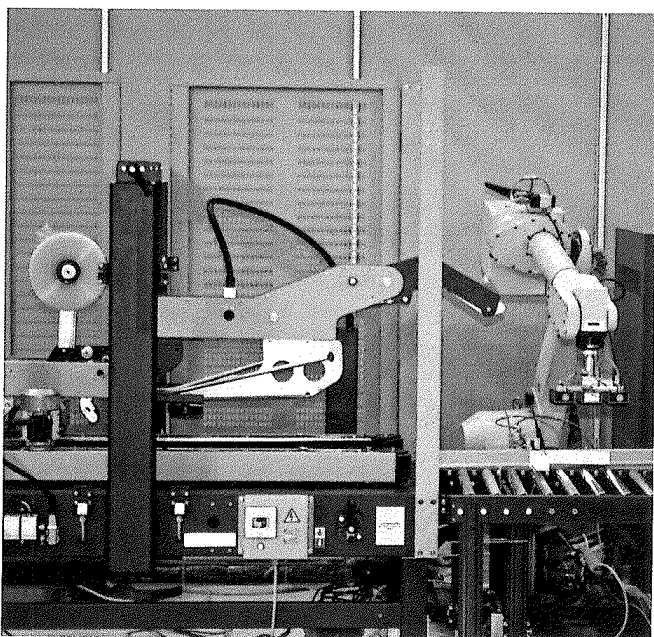
4. Vrijwilligersvergoeding

De Wet op de vennootschapsbelasting kent voor algemeen nut beogende instellingen en voor sociaal belang behartigende instellingen een bijzondere aftrekpost voor fictieve personeelskosten. Wanneer dergelijke instellingen hun winst voor ten minste 70% behalen door de arbeid van vrijwilligers, mag aan de arbeid van de vrijwilligers een vergoeding op basis van het minimumloon worden toegerekend. Die vergoeding, verminderd met de betaling die aan de vrijwilligers wordt gedaan, komt als extra aftrekpost in mindering op de winst.

Volgens de Hoge Raad is voor het recht op deze aftrekpost bepalend dat ten minste 70% van de binnen de instelling verrichte arbeid door vrijwilligers wordt gedaan. De exploitant van een kringloopwinkel meende dat de betreffende wetsbepaling zo moest worden uitgelegd dat het bedrag van de aan de arbeid van vrijwilligers toe te rekenen kosten ten minste 70% van de werkelijke winst van het lichaam bedroeg. Volgens de aangifte vennootschapsbelasting bedroeg de belastbare winst van de instelling in het jaar 2012 € 13.869. De in aftrek gebrachte personeelskosten bedroegen € 257.094, waarvan € 79.300 aan fictieve personeelskosten. Het aantal door vrijwilligers gewerkte uren bedroeg 8.410. Dat was minder dan 70% van het totale aantal gewerkte uren van 22.306. De instelling had geen recht op aftrek van fictieve personeelskosten.

Giften aan het algemeen nut beogende instellingen zijn, boven een inkomensafhankelijke drempel, aftrekbaar in de inkomstenbelasting. Ook het afzien van een vergoeding voor werkzaamheden voor een algemeen nut beogende instelling door een vrijwilliger kan als een gift worden aangemerkt. De instelling moet daarvoor een verklaring afgeven waaruit de inzet als vrijwilliger blijkt en waarin het recht op vergoeding is opgenomen. De instelling moet bovendien bereid en in staat zijn om die vergoeding uit te keren. Ten slotte moet de vrijwilliger de vrijheid hebben om over de vergoeding, waarop hij aanspraak maakt, te beschikken. Met andere woorden, hij moet niet verplicht zijn om daarvan af te zien.

De vraag of een niet ontvangen vergoeding als aftrekbare gift kon worden aangemerkt, speelde in een procedure voor Hof Den Haag. Een vrijwilliger verzorgde voor twee stichtingen de financiële administratie en het opstellen van de jaarrekening. Volgens verklaringen van ieder van deze stichtingen kon de

vrijwilliger voor zijn werkzaamheden aanspraak maken op een jaarlijkse vergoeding van € 1.500. Deze bedragen wilde de vrijwilliger als giften in aftrek brengen. Volgens het hof waren de verklaringen van de stichtingen achteraf opgemaakte vastleggingen van eerdere mondelinge overeenkomsten. Tegelijk met het toekennen van een jaarlijkse vergoeding van € 1.500 deed de vrijwilliger afstand van zijn recht daarop. Volgens het hof hadden de instellingen niet de intentie om de vergoedingen onvoorwaardelijk uit te keren. Evenmin kon de vrijwilliger uitkering van de vergoeding afdwingen of kon hij daarover beschikken. De inspecteur heeft volgens het hof de aftrek van het bedrag van € 3.000 aan giften terecht geweigerd.

5. Ondernemingskapitaal

Voor veel ondernemers is de term kapitaalrekening een ongrijpbaar fenomeen. Wat houdt de kapitaalrekening in en hoe verhoudt de kapitaalrekening zich tot de winst van de onderneming?

Welke onderneming?

In een eenmanszaak, een vennootschap onder firma, een commanditaire vennootschap of een maatschap brengen de eigenaren, meestal aangeduid als de vennoten of de maten, kapitaal bij elkaar om economische activiteiten te gaan ontplooiën. Die economische activiteiten zijn bedoeld om winst te maken. Het eigen vermogen van de onderneming bestaat uit de som van de kapitaalrekeningen die voor iedere eigenaar worden bijgehouden. Iedere vennoot heeft dus zijn eigen kapitaalrekening. Deze kapitaalrekening vertegenwoordigt het aandeel van de ondernemer in het eigen vermogen van de onderneming.

De kapitaalrekening

Het bij aanvang ingebrachte kapitaal van een ondernemer wordt verhoogd met stortingen die hij doet op de bankrekening van de onderneming en met zijn aandeel in het resultaat. Als de ondernemer geld opneemt van de bankrekening van de onderneming, bijvoorbeeld een voorschot op zijn winstaandeel, dan komt dit in mindering op zijn kapitaal. De kapitaalrekening gaat ook omlaag wanneer de onderneming geen winst maar verlies maakt. Iedere betaling die van de bankrekening van de onderneming wordt gedaan en die geen betrekking heeft op de onderneming, maar op de ondernemer zelf, is een onttrekking aan het vermogen van de onderneming. Die onttrekking wordt verwerkt in de kapitaalrekening als een opname. Dat geldt ook als de ondernemer andere onttrekkingen doet aan het vermogen van de onderneming, zoals het privégebruik van een auto van de zaak, het gebruik van een bedrijfswoning, en gas, water en elektra voor de woning of het privédeel van het bedrijfspand.

Voorbeeld

Bij de start van de onderneming stort de ondernemer 100 op de bankrekening van de onderneming. De beginbalans van de onderneming ziet er dan als volgt uit:

Bank 100 Kapitaal 100

Omwille van de eenvoud gaan we ervan uit dat er niet wordt geïnvesteerd in bedrijfsmiddelen. De onderneming behaalt een resultaat van 50 in het eerste jaar. Theoretisch ziet de eindbalans er dan als volgt uit:

Bank 150 Kapitaal 150

Omdat de ondernemer in de loop van het jaar geld van de zakelijke bankrekening heeft opgenomen voor privé-uitgaven is de werkelijke bankstand niet 150 maar 120. De werkelijke eindbalans is dan:

Bank 120 Kapitaal 120

De privéopnamen door het jaar heen bedroegen in totaal 30. Deze verminderen de stand van de kapitaalrekening. Zij hebben wel invloed op het eigen vermogen van de onderneming maar niet op de winst van de onderneming. Het resultaat is dus ondanks de opname nog steeds 50.

Winstverdeling

De resultaatverdeling is bij een vennootschap onder firma of maatschap vastgelegd in het vennootschapscontract. Vaak wordt de winst gesplitst in een rentevergoeding over het ingebrachte kapitaal en een vergoeding voor de verrichte arbeid. De berekende rente verlaagt de te verdelen winst (of vergroot het verlies). De daarna resterende winst wordt verdeeld zoals overeengekomen tussen de vennoten. Dat kan zijn op basis van ieders arbeidsinbreng, maar ook een vaste verdeling is mogelijk.

Bij een eenmanszaak komt het gehele resultaat toe aan de enige eigenaar en is een verdeling in een interestcomponent en arbeidscomponent overbodig.

VENNOOTSCHAPSBELASTING

6. Anti-belastingontwijking

De staatssecretaris van Financiën heeft de Tweede Kamer geïnformeerd over de stand van zaken van het voorstel van de Europese Commissie voor een anti-belastingontwijkingrichtlijn. Het richtlijnvoorstel ziet op alle instanties die in één of meer lidstaten onder de vennootschapsbelasting vallen, inclusief vaste inrichtingen van buiten de EU gevestigde entiteiten. Uitgangspunt is dat de richtlijn minimumnormen bevat. De lidstaten kunnen nationaal strengere normen hanteren.

Beperking renteaftrek

Ten aanzien van de beperking van de aftrekbaarheid van rente is de tekst van het oorspronkelijke voorstel gewijzigd. Het uitgangspunt blijft dat rente aftrekbaar is tot maximaal 30% van de EBITDA (earnings before interest, depreciation and amortisation). De beperking geldt niet voor belastingplichtigen die minder dan € 3 miljoen per jaar aan rente betalen. De vraag of de renteaftrekbeperking moet worden uitgesloten voor in het verleden afgesloten leningen is nog onderwerp van discussie. Verschillende lidstaten hebben hierom verzocht. De aftrekbeperking bevat ontsnappingsmogelijkheden voor groepen, gebaseerd op de verhouding tussen eigen vermogen en balanstotaal van de belastingplichtige ten opzichte van de groepsratio en op de verhouding tussen de rentelasten en het EBITDA van de gehele groep. Op verzoek van verschillende lidstaten is de mogelijkheid om de renteaftrek naar de toekomst en het verleden te verschuiven opgenomen in het voorstel.

Switch-overbepaling

De switch-overbepaling in het oorspronkelijke richtlijnvoorstel is fundamenteel gewijzigd. Op basis van de huidige opzet verwacht de staatssecretaris geen wezenlijke inbreuk op de

Nederlandse deelnemingsvrijstelling. Hoewel Nederland geen voorstander is van deze bepaling wordt er omwille van de voortgang voor gekozen deze te accepteren.

Gecontroleerde buitenlandse vennootschappen

De bepalingen betreffende gecontroleerde buitenlandse vennootschappen zijn aangepast. Of deze regels ook moeten worden toegepast binnen de EU is onderwerp van discussie. Dat geldt ook voor de gevallen waarin en onder welke voorwaarden de voorgestelde regels zouden kunnen worden toegepast en in welke gevallen lidstaten mogen kiezen om de regels niet toe te passen.

Hybride mismatches

De bepalingen over hybride mismatches zijn vereenvoudigd. Voor zover het gaat om hybride mismatches tussen EU-lidstaten kunnen de bepaling nu worden vastgesteld. De bespreking van andere gevallen van hybride mismatches zal in internationaal verband worden voortgezet.

De richtlijn zou op 1 januari 2018 in moeten gaan.

OMZETBELASTING

7. Aankoop auto

Ondernemers hebben recht op aftrek van de omzetbelasting die andere ondernemers in rekening hebben gebracht. Voorwaarde voor het recht op aftrek van deze voorbelasting is dat de geleverde goederen of diensten door de ondernemer voor belaste prestaties worden gebruikt. Een enkele factuur op naam van de onderneming is niet altijd voldoende, zo wordt duidelijk uit de volgende casus.

Een BV kocht een nieuwe auto. De op de factuur in rekening gebrachte omzetbelasting verwerkte de BV als aftrekbare voorbelasting. De auto werd niet geactiveerd op de balans van de BV. De BV verrekende de koopsom van de auto in rekening-courant met de dga. De BV hield geen rekening in de loonbelasting met een bijtelling voor privégebruik. Wel werd een correctie voor privégebruik in de omzetbelasting aangegeven. De dga declareerde zijn zakelijk gereden kilometers bij de BV tegen een vergoeding van € 0,19.

Hof Den Bosch was van oordeel dat de auto direct na de levering aan de BV was doorgeleverd aan de dga. De Belastingdienst heeft terecht een naheffingsaanslag omzetbelasting opgelegd om de eerdere aftrek van voorbelasting te corrigeren. De inspecteur voerde in de procedure voor het hof aan dat deze situatie vergelijkbaar was met aankoop van de auto door de dga zelf. In dat geval zou minder omzetbelasting zijn betaald dan het bedrag van de naheffingsaanslag. De inspecteur vond het redelijk om de naheffingsaanslag daarom te verminderen.

8. Btw uit andere EU-landen

Ondernemers, die in een ander EU-land btw hebben betaald, kunnen deze btw terugvragen wanneer zij in dat land geen aangifte doen. Een verzoek om teruggaaf wordt gedaan bij de Nederlandse Belastingdienst.

Verzoeken om teruggaaf kunnen na afloop van een kalenderjaar of in de loop van een kalenderjaar worden gedaan. Voor een verzoek om teruggaaf geldt een drempelbedrag. Voor een verzoek na afloop van een kalenderjaar bedraagt het btw-bedrag minimaal € 50. Voor een verzoek dat in de loop van het kalenderjaar wordt gedaan geldt een hogere drempel van € 400. Overigens kunnen in dat geval ook lagere bedragen kunnen worden teruggevraagd, maar het EU-land bepaalt of het uw verzoek dan in behandeling neemt.

Een verzoek moet vóór 1 oktober van het jaar dat volgt op het jaar waarover u btw terugvraagt zijn ontvangen. Verzoeken die later binnenkomen worden mogelijk niet meer in behandeling genomen. Verzoeken om teruggaaf over 2015 moeten dus vóór 1 oktober 2016 zijn ingediend. Dat kan via de website van de Belastingdienst. Houd er rekening mee dat voor een verzoek om teruggaaf inloggegevens nodig zijn. Wanneer het een eerste verzoek om teruggaaf van btw uit een ander EU-land betreft, moeten inloggegevens worden aangevraagd. Volgens de Belastingdienst kan het tot vier weken duren voordat de inloggegevens worden verstuurd.

Voorwaarden verzoek teruggaaf

Een ondernemer kan btw terugvragen uit een EU-land als hij aan een aantal voorwaarden voldoet:

- De onderneming is in Nederland gevestigd.
- De onderneming doet in het EU-land waar de btw wordt teruggevraagd, geen aangifte voor de btw. Doet de onderneming wel aangifte, dan kan de btw als voorbelasting in aftrek worden gebracht.
- De btw heeft betrekking op goederen en diensten die voor met btw belaste bedrijfsactiviteiten worden belast.

Verzoek om teruggaaf niet mogelijk

Een verzoek om teruggaaf van btw uit een ander EU-land is niet mogelijk in de volgende gevallen:

- Er is geen sprake van ondernemerschap voor de btw.
- De onderneming verricht uitsluitend vrijgestelde prestaties.
- De ondernemer heeft een ontheffing van administratieve verplichtingen.
- De ondernemer valt onder de landbouwregeling en voldoet niet aan de voorwaarden voor de teruggaafregeling van agrarische goederen.

Behandeling verzoek

De Belastingdienst van het EU-land waar de btw wordt teruggevraagd reageert binnen vier maanden bij beschikking op het verzoek om teruggaaf. Een verzoek wordt afgekeurd of geheel

of gedeeltelijk goedgekeurd. Als het verzoek wordt goedgekeurd, volgt de betaling uiterlijk binnen tien werkdagen na afloop van de termijn van vier maanden.

Bijlagen bij verzoek

Afhankelijk van het EU-land waar btw wordt teruggevraagd moeten mogelijk facturen of invoerdocumenten worden meegestuurd. Op de website van de Belastingdienst is te vinden welke vereisten gelden per EU-land. Omvat een verzoek om teruggaaf een creditfactuur, dan moeten er mintekens voor het factuurbedrag en het btw-bedrag worden geplaatst zonder spatie tussen het minteken en het bedrag. Een creditfactuur die betrekking heeft op een factuur die in een eerder verzoek om teruggaaf is meegenomen moet aan het eerstvolgende verzoek om teruggaaf worden toegevoegd.

SOCIALE VERZEKERINGEN

9. Minimumloon

Het wettelijk minimumloon wordt ieder halfjaar aangepast aan de stijging van de contractlonen. Op die manier moet de algemene welvaartsontwikkeling tot uitdrukking komen in de inkomens van werknemers met een minimumloon en uitkeringsgerechtigden. Per 1 juli bedraagt het wettelijk minimumloon voor werknemers van 23 jaar en ouder € 1.537,20 per maand. Per week bedraagt het wettelijk minimumloon € 354,75 en per dag € 70,95. Voor werknemers jonger dan 23 jaar gelden hiervan afgeleide bedragen.

Leeftijd	staffel	per maand
23 jaar	100,0%	€ 1.537,20
22 jaar	85,0%	€ 1.301,55
21 jaar	72,5%	€ 1.114,45
20 jaar	61,5%	€ 945,40
19 jaar	52,5%	€ 807,05
18 jaar	45,5%	€ 699,45
17 jaar	39,5%	€ 607,20
16 jaar	34,5%	€ 530,35
15 jaar	30,0%	€ 461,15

10. Wet aanpak schijnconstructies

Op 1 juli 2015 is de Wet aanpak schijnconstructies (WAS) in werking getreden.

Doelstelling WAS

De doelstelling van de WAS is het verminderen van oneerlijke concurrentie tussen bedrijven en het versterken van de rechtspositie van werknemers. Oneerlijke concurrentie komt voor doordat bedrijven arbeidskrachten uit het buitenland bereid vinden om voor een lager loon dan het minimumloon hier te

werken. Dit is ongewenst voor werknemers en voor werkgevers. Regelmatig worden schijnconstructies opgezet om onder Nederlandse wet- en regelgeving uit te komen. Dergelijke constructies hebben vaak tot gevolg dat Nederland premies en belastingen misloopt.

Maatregelen

De wet omvat de volgende maatregelen:

- Er worden meer eisen gesteld aan de loonstrook.
- Werkgevers moeten de bedragen waaruit het loon is samengesteld specificeren. Dat geldt voor onkostenvergoedingen en voor de bedragen die op het loon zijn ingehouden. De specificatie van onkostenvergoedingen moet de hoogte en de onkosten waarvoor de vergoedingen zijn verstrekt omvatten en de samenhang met de dienstbetrekking. Als onkosten ten onrechte tot het minimumloon zijn gerekend, kan aan de werkgever een boete worden opgelegd wegens onderbetaling.
- Het recht op het wettelijk minimumloon en de uitbetaling daarvan is duidelijker vastgelegd in de wet.
- Werkgevers zijn verplicht om het netto bedrag van het wettelijk minimumloon per bank te betalen. Op die manier is beter te controleren of de werkgever zich aan de wettelijke regels met betrekking tot het minimumloon houdt. Contante uitbetaling van loon is fraudegevoelig. Als de werkgever zich niet houdt aan de verplichting om per bank te betalen kan hem een boete worden opgelegd.
- Het is in principe niet meer toegestaan om bedragen te verrekenen met of in te houden op het minimumloon. De mogelijkheid om bedragen te verrekenen met het minimumloon strookt niet met de doelstelling van de Wet minimumloon. Verrekeningen en inhoudingen zijn wel toegestaan op de wettelijke minimumvakantiebijslag. De werknemer kan voor sommige betalingsverplichtingen een schriftelijke volmacht verlenen aan de werkgever om deze in zijn naam uit het loon te voldoen. Verrekening van betaalde voorschotten op het loon is wel toegestaan.
- De Inspectie SZW mag de resultaten van controles met vermelding van naam en toenaam van gecontroleerde bedrijven openbaar maken. Het gaat om gegevens over boeteopleggingen, de constatering dat geen overtredingen hebben plaatsgevonden en het bevel tot preventieve stillegging. Dit moet de naleving van wet- en regelgeving door bedrijven verbeteren.
- De invoering van een civielrechtelijke ketenaansprakelijkheid voor het aan de werknemer verschuldigde loon. Door de aansprakelijkheid kunnen opdrachtgevers die werkzaamheden in een keten laten verrichten afdwingen dat in de keten het juiste loon wordt betaald. Dit moet oneerlijke concurrentie op arbeidsvoorwaarden voorkomen.
- Het verbeteren van de cao-naleving en -handhaving. Dit gebeurt door de algemeen verbindend verklaring (avv) van een cao op verzoek eenmalig voor maximaal een jaar te verlengen en door al aanwezige inspectiegegevens door de Inspectie SZW te laten gebruiken voor onderzoek.
- Het verbeteren van de publiekprivate informatie-uitwisseling door vermoedens van de Inspectie SZW van niet-naleving van cao's door te geven aan (handhavingsinstanties van) cao-partijen.
- Het verbeteren van de handhaafbaarheid van de Wet arbeid vreemdelingen (Wav) door expliciet in de wet op te nemen dat de werkgever moet meewerken aan de vaststelling van de identiteit van de werknemer.

Niet alle onderdelen van de WAS zijn ingegaan per 1 juli 2015. De verplichte betaling per bank van ten minste het minimumloon en de specificatie van de onkostenvergoedingen op de loonstrook zijn ingegaan per 1 januari 2016. Het verbod van inhoudingen op en verrekeningen met het minimumloon zou in werking treden op 1 juli 2016. In verband met een aangekondigde Algemene Maatregel van Bestuur, waarin uitzonderingen op het verbod zullen worden opgenomen, heeft de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid besloten de invoering van het verbod uit te stellen tot 1 januari 2017.

11. Uitbetaling vakantiedagen

Vakantiedagen van een werknemer worden door de werkgever vastgesteld volgens de wensen van de werknemer, tenzij het bedrijfsbelang zich daartegen verzet. Een andere wijze van vaststelling van vakantiedagen is mogelijk, maar moet dan schriftelijk zijn overeengekomen of in de cao zijn vastgelegd. Behoudens voor zover de wet dat toelaat mag van deze bepaling niet ten nadele van de werknemer worden afgeweken.

Een werknemer, wiens arbeidsovereenkomst per 1 januari 2013 werd ontbonden, vorderde betaling van niet genoten verlofdagen. De vordering betrof de periode tussen kerst en nieuwjaarsdag, waarin het bedrijf van de werkgever ieder jaar is gesloten. De werknemer had niet om dat verlof gevraagd, maar de werkgever had de verlofdagen eenzijdig vastgesteld. In eerdere jaren had de werknemer dat geaccepteerd. Er was geen afwijkende

regeling getroffen voor de vaststelling van vakantiedagen. Het enkele feit dat de werknemer in eerdere jaren wel had ingestemd met deze aanwijzing van vakantiedagen wil niet zeggen dat dit ook bij het einde van zijn dienstbetrekking gold. Hof Arnhem-Leeuwarden wees de vordering van de werknemer tot uitbetaling van 32 verlofuren, vermeerderd met wettelijke rente en een tot 15% gematigde wettelijke verhoging, toe.

ARBEIDSRECHT

12. Ontslag op staande voet

Een arbeidsovereenkomst wordt normaal gesproken beëindigd met inachtneming van een opzegtermijn. Onder omstandigheden kan een werkgever de arbeidsovereenkomst met onmiddellijke ingang beëindigen door een werknemer op staande voet te ontslaan. Ontslag op staande voet vereist een dringende reden. De werkgever moet de opzegging van de arbeidsovereenkomst direct meedelen aan de werknemer onder opgave van de dringende reden.

Een werknemer bestreed bij de kantonrechter het hem gegeven ontslag op staande voet. De werknemer was op staande voet ontslagen omdat hij op vrijdag zonder opgave van reden niet op het werk was verschenen. Op maandag meldde de werknemer zich ziek. In plaats van zich telefonisch ziek te melden bij de directie, stuurde hij een bericht naar zijn leidinggevende. Na de ziekmelding was hij niet bereikbaar voor de werkgever,

volgens de werknemer omdat zijn telefoon kapot zou zijn. Naar het oordeel van de kantonrechter leverde dit een dringende reden voor ontslag op staande voet op. De werknemer heeft zich, door enkele dagen onbereikbaar te zijn voor zijn werkgever, in de positie gebracht dat de werkgever daaruit kon afleiden dat de werknemer ongeoorloofd afwezig was. Het ontslag op staande voet was volgens de kantonrechter gerechtvaardigd.

Op grond van de wet hoeft de werkgever geen transitievergoeding te betalen wanneer de arbeidsovereenkomst is geëindigd wegens ernstig verwijtbaar handelen van de werknemer. Een dringende reden voor ontslag houdt niet automatisch ernstig verwijtbaar handelen van de werknemer in. De kantonrechter vond in dit geval dat de feiten en omstandigheden die de dringende reden vormden wel ernstige verwijtbaarheid opleverden. De werkgever hoefde daarom geen transitievergoeding te betalen.

13. Ontbindende voorwaarde

Een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd bevatte de bepaling dat het dienstverband zou vervallen wanneer de werknemer zou stoppen met zijn opleiding. De arbeidsovereenkomst werd na het verstrijken van de bepaalde tijd stilzwijgend verlengd. In de tussentijd was de werknemer gestopt met de opleiding. De werkgever kwam daar pas achter bij een gesprek met de werknemer over zijn re-integratie. In dat gesprek werd gevraagd naar de vorderingen met de studie. Voor de werkgever was de mededeling dat de werknemer was gestopt met de opleiding aanleiding om de arbeidsovereenkomst per direct te beëindigen. De werknemer accepteerde dat niet en begon een procedure bij de kantonrechter.

Volgens de kantonrechter is het beëindigen van de leerovereenkomst een ontbindende voorwaarde voor de arbeidsovereenkomst. Een ontbindende voorwaarde mag worden opgenomen in een arbeidsovereenkomst mits de werkgever geen invloed heeft op de vervulling van deze voorwaarde. Aan de ontbindende voorwaarde is pas voldaan bij een definitief einde van de opleiding. Er komt pas een einde aan de opleiding wanneer de werknemer daartoe besluit of wanneer de school hem uitsluit van de opleiding. De school heeft de werknemer uitgeschreven nadat de werknemer had besloten om te stoppen.

De kantonrechter deelde de opvatting van de werkgever dat de arbeidsovereenkomst inhoudsloos was geworden. Vanwege fysieke klachten kon de werknemer zijn eigen werk niet doen. Voor andere werkzaamheden kwalificeerde hij niet vanwege onvoldoende opleiding en kennis. De kantonrechter was van oordeel dat de arbeidsovereenkomst van rechtswege was geëindigd. Het verzoek om vernietiging van de opzegging werd afgewezen omdat geen sprake was van opzegging in strijd met de wet.

14. Arbeidsomstandighedenwet

Bij de Tweede Kamer is een wetsvoorstel in behandeling ter aanpassing van de Arbeidsomstandighedenwet.

De aanpassingen betreffen:

- de versterking van de positie van de preventiemedewerker;
- het verduidelijken van de adviserende rol van de bedrijfsarts;
- het invoeren van het recht op een consult van de bedrijfsarts;
- het verbeteren van de positie van de bedrijfsarts en andere arbodienstverleners;
- het basiscontract arbodienstverlening;
- het verbeteren van de mogelijkheden voor handhaving en toezicht.

De positie van de preventiemedewerker

Werkgevers moeten zich houden aan de verplichtingen die de Arbeidsomstandighedenwet oplegt. Een van deze verplichtingen is het aanstellen van een preventiemedewerker. De preventiemedewerker helpt de werkgever bij de uitvoering van de Arbeidsomstandighedenwet. Een van zijn taken is het opstellen van de risico-inventarisatie en -evaluatie. De rol van de preventiemedewerker komt onvoldoende uit de verf. Om de betrokkenheid bij de keuze van de preventiemedewerker te vergroten krijgt het medezeggenschapsorgaan van het bedrijf instemmingsrecht over de persoon en positie van de preventiemedewerker. Het medezeggenschapsorgaan wordt daardoor mede verantwoordelijk voor het functioneren van de preventiemedewerker.

De adviserende rol van de preventiemedewerker ten opzichte van de arbodienstverleners en de samenwerking met deze dienstverleners worden nu in de wet vastgelegd.

De rol van de bedrijfsarts bij verzuimbegeleiding

De werkgever is verantwoordelijk voor de verzuimaanpak. De bedrijfsarts heeft daarin een ondersteunende rol. Het is niet de bedoeling dat de werkgever de verzuimbegeleiding aan de bedrijfsarts overlaat. Om te voorkomen dat de bedrijfsarts de belangen van de werkgever zwaarder laat wegen dan de gezondheid van de werknemer wordt de adviserende rol van de bedrijfsarts duidelijker omschreven in de wet. Deze verduidelijking moet bijdragen aan de onafhankelijke positie van de bedrijfsarts.

Consult bij de bedrijfsarts

Tot 2007 bestond het zogenaamde arbeidsomstandigheden-spreekuur. Deze mogelijkheid wordt nu heringevoerd. In de wet wordt vastgelegd dat iedere werknemer de mogelijkheid krijgt om een bedrijfsarts te consulteren. De bedoeling daarvan is dat werknemers de bedrijfsarts consulteren voordat klachten leiden tot verzuim. Om de bedrijfsarts te consulteren heeft de werknemer geen toestemming van de werkgever nodig. De werkgever mag niet geïnformeerd worden over het consult, de aanleiding daartoe of de uitkomsten van het consult.

Basiscontract arbodienstverlening

In de wet worden minimumeisen gesteld aan het contract tussen arbodienstverleners en werkgevers. Het basiscontract omvat de wettelijke taken waarbij een werkgever zich moet laten ondersteunen door een arbodienst. Het wetsvoorstel bevat vier specifieke rechten en verplichtingen die moeten bijdragen aan een goede beroepsuitoefening door de bedrijfsarts. Het gaat om de volgende onderwerpen:

- De werkgever moet de bedrijfsarts de gelegenheid geven om iedere werkplek te bezoeken.
- De bedrijfsarts moet de werknemer de mogelijkheid bieden om een second opinion te vragen.
- De bedrijfsarts moet een klachtenprocedure hebben.
- De bedrijfsarts en andere arbodeskundigen hebben het recht om met het medezeggenschapsorgaan te overleggen.

Deze rechten en verplichtingen worden in de overeenkomst tussen werkgever en bedrijfsarts uitgewerkt. Dat geldt ook voor de al bestaande verplichting voor de bedrijfsarts om beroepsziekten te melden bij het Nederlands Centrum voor Beroepsziekten.

Handhaving en toezicht

De Inspectie SZW is belast met het toezicht op de naleving van de arboreggeving. Wanneer een werkgever geen contract met een arbodienst heeft geeft de Inspectie SZW eerst een waarschuwing. Het wetsvoorstel voert voor die gevallen directe boeteoplegging in. Wanneer er wel een overeenkomst is die niet alle verplichte elementen bevat kan de Inspectie SZW een waarschuwing geven en eisen dat de wet wordt nageleefd. De Inspectie SZW moet het toezicht op het niet melden van beroepsziekten verbeteren. Het niet melden van beroepsziekten door de bedrijfsartsen en arbodiensten wordt in het wetsvoorstel als een overtreding aangemerkt. De mogelijkheid om een boete op te leggen aan de bedrijfsarts wordt voorwaardelijk in de wet opgenomen. Wanneer het aantal meldingen niet substantieel toeneemt, kan besloten worden deze bepaling in werking te laten treden.

Bij de inwerkingtreding van dit wetsvoorstel moeten bestaande contracten van werkgevers met arbodienstverleners, die niet voldoen aan de nieuwe verplichtingen, uiterlijk na een jaar gewijzigd worden.

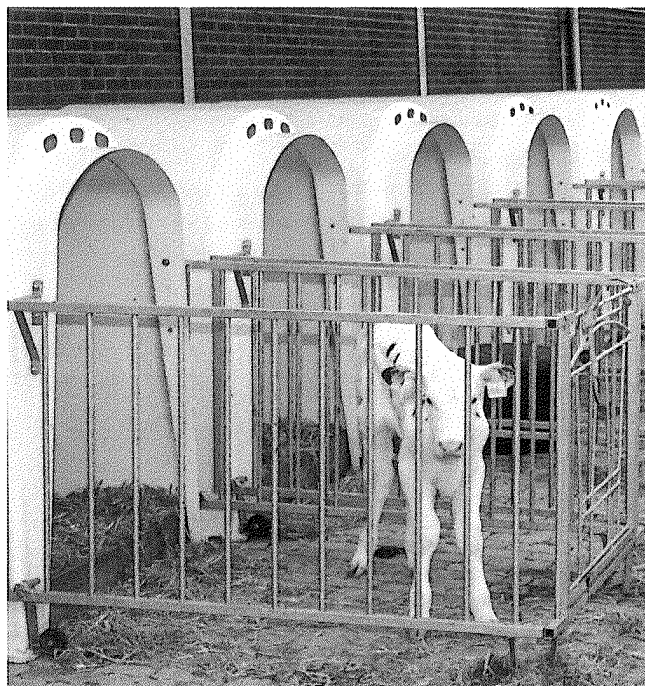
15. Bedrijfsopvolging

Erfgenamen en legatarissen moeten over hun aandeel in de nalatenschap erfbelasting betalen voor zover de waarde uitgaat boven een voor hen geldende vrijstelling. Behoort tot de nalatenschap een onderneming, dan is de waarde daarvan zolang deze niet hoger is dan ruim € 1,06 miljoen vrijgesteld op voorwaarde dat de verkrijger de onderneming voortzet. Is de waarde van de onderneming hoger dan ruim € 1,06 miljoen, dan geldt voor het meerdere een vrijstelling van 83%. De voorwaarde van voortzetting van de onderneming door de verkrijger geldt voor een periode van vijf jaar. Wordt in deze periode niet meer voldaan aan de voortzettingseis, dan vervalt de vrijstelling. Bezittingen die aangehouden worden als belegging en niet dienstbaar zijn aan de onderneming vallen niet onder de vrijstelling.

Een drietal zaken is onlangs de revue gepasseerd.

Over de vraag of een nagelaten onderneming werd voortgezet heeft Hof Arnhem-Leeuwarden onlangs geoordeeld. In deze procedure ging het om de vraag in hoeverre activiteiten kunnen worden stilgelegd of gewijzigd om nog te voldoen aan de voorwaarde van voortzetting van de onderneming van de erflater. Het ging om een melkveebedrijf met 60 koeien. Ten tijde van het overlijden van de erflater omvatte de balans ruim 41 ha grond en een melkquotum van 405 ton. Volgens de erfgenamen was voldaan aan de voorwaarde van voortzetting van het bedrijf. Gedurende anderhalf jaar was het bedrijf ongewijzigd voortgezet. Daarna werden het melkvee en het melkquotum verkocht en bestonden de opbrengsten van het bedrijf uit melkgelden, leasevergoedingen, verkoopopbrengst van vee, gras en maïs en toeslagrechten. Volgens de inspecteur hebben de erfgenamen de onderneming niet voortgezet. Het merendeel van de omzet van de erflater kwam uit de melkveehouderij. De melkveetak werd echter kort na het overlijden afgestoten. Volgens de inspecteur ging het om een langlopende liquidatie van het bedrijf.

De erfgenamen voerden aan dat zij op ieder gewenst moment de veehouderij konden hervatten en slechts een pauze hadden ingelast. Het hof vond dat betoog onvoldoende om aan te nemen dat de onderneming van de erflater rechtstreeks en in zijn geheel was voortgezet. Er hadden zich ingrijpende wijzigingen in de bedrijfsvoering voorgedaan. Met alleen de intentie om de onderneming in stand te houden was niet voldaan aan de voorwaarde van voortzetting, ondanks het feit dat na enkele jaren weer vee werd gehouden. De activiteiten die na de verkoop van het melkvee waren verricht, waren volgens het hof niet aan te merken als een gedeeltelijke voortzetting van de onderneming van de erflater.

De Belastingdienst merkte een belang van bijna 7% in een houdstermaatschappij slechts ten dele aan als ondernemingsvermogen voor de toepassing van de bedrijfsopvolgingsregeling. De houdstermaatschappij had belangen in diverse vennootschappen, waaronder een belang van 70% in een limited. De activiteiten van de limited lagen in het verlengde van de activiteiten van de houdstermaatschappij. Het belang in de limited vormde geen indirect aanmerkelijk belang voor de aandeelhouder in de houdstermaatschappij. Op grond van de Successiewet worden de bezittingen en schulden van een indirect aanmerkelijk belang toegerekend aan een houdstermaatschappij. Daarna wordt met toepassing van de regels van de vermogensetikettering bepaald of de toegerekende vermogensbestanddelen ondernemingsvermogen of beleggingsvermogen vormen. Omdat het belang in de limited geen indirect aanmerkelijk belang vormde, vond geen toerekening van de vermogensbestanddelen aan de houdstermaatschappij plaats en moest de waarde van het aandelenbelang volgens de Belastingdienst buiten toepassing van de bedrijfsopvolgingsregeling blijven.

Volgens de Hoge Raad moeten ook de vermogensbestanddelen van de houdstermaatschappij zelf worden geëtiketteerd. Met behulp van de vermogensetiketteringsregels kunnen zij tot het ondernemingsvermogen worden gerekend. De Hoge Raad ziet geen aanleiding om een aandelenbelang anders te behandelen dan andere vermogensbestanddelen van een houdstermaatschappij. Op deze manier wordt vermogen in een vennootschap zoveel mogelijk gelijk behandeld als vermogen van de erflater zelf. Omdat het belang in de limited paste binnen de bedrijfsactiviteiten van de houdstermaatschappij kon het belang in de limited tot het ondernemingsvermogen worden gerekend. De bedrijfsopvolgingsregeling was in dit geval van toepassing op de volledige waarde van de aandelen in de houdstermaatschappij.

In een procedure voor de rechtbank was in geschil of de bedrijfsopvolgingsregeling kan worden toegepast bij verhuur van de verkregen onderneming. De erfgenamen die de onderneming hadden verkregen meenden van wel omdat verhuur van een onderneming geen staking van de onderneming is volgens de Wet IB 2001. De inspecteur meende dat bij verhuur een nieuwe onderneming was ontstaan, waardoor de bedrijfsopvolgingsregeling niet kon worden toegepast.

Volgens de rechtbank was aan het voortzettingvereiste niet voldaan. Het voortzettingsvereiste heeft betrekking op de voortzetting van de oorspronkelijke onderneming. Na de verhuur genoten de erfgenamen geen opbrengsten meer uit de exploitatie van de onderneming maar alleen nog de huuropbrengsten. Op het moment waarop zij met de verhuur begonnen, hielden de erfgenamen op met het genieten van winst uit de onderneming.

16. Schenkingsvrijstelling

De Successiewet kent een verhoging van de vrijstelling voor een schenking van ouders aan kinderen. Deze verhoogde vrijstelling kan eenmaal worden toegepast. Er geldt een extra verhoging van de vrijstelling voor een schenking die betrekking heeft op de eigen woning. Ook die verhoging geldt eenmalig. Wel kan de extra verhoging afzonderlijk worden toegepast als in een eerder jaar de reguliere verhoogde vrijstelling is gebruikt. In het laatste kwartaal van 2013 en in 2014 gold een extra verhoging. Vooruitlopend op een aanpassing van de wet heeft de staatssecretaris van Financiën in een besluit van 16 september 2013 goedgekeurd dat het bedrag van de eenmalig verhoogde vrijstelling van het schenkingsrecht werd verhoogd tot € 100.000. Aan de goedkeuring waren enkele voorwaarden verbonden. De schenking moest betrekking hebben op de eigen woning en gedaan worden tussen 1 oktober en 31 december 2013. Vervolgens is de wet voor het jaar 2014 aangepast, waardoor het van schenkbelasting vrijgestelde bedrag werd verhoogd tot € 100.000 voor een schenking met betrekking tot een eigen woning. Voor zover het een schenking van de ouders betrof werd het bedrag van de vrijstelling verminderd met het bedrag van een eerder toegepaste verhoogde vrijstelling. In 2017 is de verhoogde vrijstelling weer van toepassing.

Het niet juist aangeven van de schenkingen kan vervelende consequenties hebben. Een kind ontving in november 2013 een bedrag van € 70.000 van haar vader. In de aangifte schenkbelasting deed zij een beroep op de tijdelijk extra verhoogde vrijstelling. Dat beroep werd gehonoreerd. Vervolgens schonk vader in 2014 een bedrag van € 30.000. In de aangifte werd een beroep gedaan op de tijdelijk verruimde schenkingsvrijstelling. Dat werd geweigerd. Volgens de Belastingdienst was slechts de reguliere jaarlijkse vrijstelling van € 5.229 van toepassing op deze schenking.

De rechtbank onderschreef het standpunt van de Belastingdienst. Noch uit de wettekst noch uit de wetsgeschiedenis is af te leiden dat zowel voor de schenking in 2013 als voor de schenking in 2014 een beroep gedaan kon worden op de tijdelijk verruimde schenkingsvrijstelling. Volgens de rechtbank had de belanghebbende kunnen weten dat zij door te kiezen voor toepassing van de tijdelijk verruimde schenkingsvrijstelling voor de schenking in 2013 in 2014 van deze vrijstelling geen gebruik kon maken. De rechtbank onderkent dat de belanghebbende voordeliger uit had kunnen zijn door in 2013 een beroep te doen op de verhoogde vrijstelling en vervolgens in 2014 op de tijdelijk verruimde vrijstelling. Per saldo zou dan een groter deel van de schenking zijn vrijgesteld. Toch leidde dat niet tot honorering van het beroep. Het is een bewuste keuze van de wetgever geweest om de toepassing van de tijdelijk verruimde vrijstelling slechts in één kalenderjaar toe te staan. Dat geldt zowel voor iemand die de verhoogde vrijstelling in een eerder jaar heeft gebruikt als voor iemand die dat niet heeft gedaan.

17. Elektronisch deponeren jaarrekening

Bij Koninklijk Besluit is vastgesteld dat de wijziging van de Handelsregisterwet 2007, het Burgerlijk Wetboek en de Wet op de formeel buitenlandse vennootschappen in verband met het elektronisch deponeren van de jaarrekening in het handelsregister op 1 juli 2016 in werking treedt.

Kleine en micro rechtspersonen zijn door deze wetswijziging vanaf boekjaar 2016 verplicht hun jaarrekening te deponeren met standard business reporting of via de onlineservice van de Kamer van Koophandel. Middelgrote rechtspersonen moeten met ingang van boekjaar 2017 hun jaarrekening elektronisch deponeren. Voor grote rechtspersonen geldt deze verplichting vanaf boekjaar 2019.

Administratie
Belastingen
Accountancy
Salarissen
Automatisering
Detachering

STEMERDINK & VERHOEK

Administratie- en Belastingadvieskantoor B.V.

STEMERDINK

Registeraccountants

Turfstekerstraat 46 1431 GE Aalsmeer

Tel: 0297-326252 Fax: 0297-323698 E-mail: info@stemerdenkenverhoek.nl